

РЕШЕНИЕ

№ 4568

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 25.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1798** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.11, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ). Образувано е по жалба на Б. С. Б., Т. С. Г., В. Г. П., Д. Г. Г. и Г. Г. Г., всички от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД-09-317/ 14.07.2008г. на кмета на район „Л.“, Столична община (СО). С оспорвания административен акт е ОДОБРЕНО Решение №2 по Протокол №1/14.02.2008г. на комисия към техническата служба на район „Л.“ и е определен като изцяло застроен имот пл. №29036 по Картата на възстановената собственост (КВС), целият с площ по графични данни от 2723 кв.м., съгласно приложена Скица №2/1/2008, неразделна част към Удостоверение №2/1/08, попадащ в границите на урбанизирана територия, определени със застроителен и регулационен план на местността „Територии прилежащи към пътен възел Околовръстен път – бул. С.“.

С Решение №2122/13.02.2012г. по адм. дело №12538/2009г., Върховният административен съд, състав на Четвърто отделение, е ОТМЕНИЛ съдебно Решение №25/25.05.2009г. на Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №7586/2008г., В ЧАСТТА с която е отменена Заповед №РД-09-317/ 14.07.2008г. на кмета на район „Л.“ и са определени като свободни от застрояване части от имот пл. №29036 от КВС, съответно с площ от 1385 кв.м., повдигната в кафяв цвят и обозначена по букви И-Й-К-Л-М-Н-Х-Ц-Ч-И от скицата на вещото лице и с площ от 16 кв.м. повдигната в кафяв цвят и обозначена по букви Г-Д-Е-Г от скицата,

приложение и неразделна част от съдебното решение и е ВЪРНАЛ делото за ново разглеждане, в отменената част.

Жалбоподателите претендират за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена в противоречие с материалноправни норми и с целта на закона. Поддържат, че мероприятието за което с плана за регулация и застрояване (ПРЗ) е бил отреден процесният имот пл. №29036 не е било реализирано. Твърдят, че в процесната част от имота, определена като незастроена със съдебното решение по адм. дело №7586/2008г. няма извършено строителство по смисъла на §1в от Допълнителните разпоредби на ППЗСПЗЗ, доколкото за изпълнената на място асфалтова настилка липсват данни да са издавани строителни книжа. Считат за доказан и факта, че в тази част от имота не е извършено озеленяване и няма данни за подземни или надземни комуникации и съоръжения. Молят съда да отмени Заповед № РД-09-317/ 14.07.2008г. на кмет на район „Л.“, както и да осъди ответника да им възстанови направените разноски по водене на делото.

Ответникът – кмет на район „Л.“, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателите са наследници по закон на Г. Ц. Д., което обстоятелство се установява с приетото Удостоверение за наследници №89/09.03.2004г. на СО-район „В.“.

Не е спорно по делото, че процесният имот пл. №29036 е записан в регистъра на бившите имоти на името на наследодателя Г. Д. и производството по възстановяването му е образувано по Заявление с вх. №0221/13.02.1992г.

С Решение №0221/12.09.2002г. на Поземлена комисия (ПК) „В.“ е признато правото на собственост на наследниците на Г. Ц. Д. в съществуващи (възстановими на терена) стари реални граници върху имот – нива, с площ от 2750 кв.м., четвърта категория, намиращ се в землището на [населено място], м. „О.“, съставляващ имот пл. №29036 от кадастралния план, изработен през 1999г. Със същото решение на органа по поземлена собственост на наследниците на Г. Ц. Д. е ВЪЗСТАНОВЕНО правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху част с площ от 665 кв.м. от описания в т.1 имот и е ОТКАЗАНА реална реституция на останалата част с площ от 2 085 кв.м. Като основание за отказа за реално възстановяване органът е посочил, че тази част от имота е завзета от А. „Република“ и подлежи на обезщетение по реда на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства Решение №0221/12.09.2002г. да е било оспорено и да е било предмет на съдебен контрол за законосъобразност.

Административното производство е образувано по Молба вх. №АГ-94-086/31.01.2008г. за издаване на Скица и Удостоверение по чл.13 ППЗСПЗЗ за целия имот пл. №29036 по КВС.

С Решение по т.2 по Протокол №1/14.02.2008г. комисия при техническата служба на район „Л.“ приема, че имотът попада в границите урегулирани поземлени имоти (УПИ) IV-„инженерна инфраструктура“, VI-„инженерна инфраструктура“ и V-1013 „за стопански дейности“ в кв.14 по плана на м. „Територии прилежащи към пътен възел Околовръстен път – бул. С.“. Прието е също, че целият имот е застроен.

На 14.07.2008г. кметът на район „Л.“ одобрява решението на техническата служба с

процесната Заповед №РД-09-317.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната разпоредба на чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване и от активно легитимирани лица с правен интерес, съгласно чл.10 ЗСПЗЗ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Молбата от 31.01.2008г. (с вх. №АГ-94-086), поставила началото на административното производство, жалбоподателката В. П. по същество е сезирала кмета на район „Л.“ с искане да проведе производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ и да постанови изричен акт за определяне на застроената и свободната от застрояване площ от процесния заявен за възстановяване имот - нива, с площ от 2750 кв.м. в землището на [населено място], м. „О.“, както и да издаде скица и удостоверение за имота, съгласно чл.13, ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ.

Съгласно приложимата норма на чл.11, ал.1 ППЗСПЗЗ Общинската служба по земеделие (Поземлената комисия) постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл.13, ал.4, ал.5 и ал.6 и чл.13а ППЗСПЗЗ. Съгласно изричната разпоредба на чл.13, ал.5, т.3 ППЗСПЗЗ удостоверението задължително съдържа данни за размера на застроената и свободната от застрояване площ на заявления за възстановяване имот, определени по реда и при условията на чл.11, ал.3 и ал.4 ППЗСПЗЗ – с решение на техническата служба на общината, одобрено със заповед на кмета.

От анализа на цитираните норми следва извод, че заповедта на кмета за определяне на застроената и свободната от застрояване част от имота, както и издадените въз основа на нея удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ предхождат и са предпоставка за постановяване на Решението на органа по поземлена собственост за реституция на земеделски земи в границите на урбанизирана територия.

В процесния случай е безспорно установено със събраните по делото писмени доказателства, че производството по възстановяване на процесния имот, образувано по Заявление вх. №О221/13.02.1992г., е ПРИКЛЮЧИЛО с Решение №О221/12.09.2002г. на ПК – община „В.“. Решението на органа по поземлена собственост е индивидуален административен акт, който е подлежал на съдебен контрол по реда и при условията на чл.14, ал.3 ЗСПЗЗ. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства отказът за реална реституция на част от процесния имот да е бил предмет на съдебен контрол за законосъобразност. Предвид на това настоящият състав приема, че Решение №О221/12.09.2002г. на ПК – община „В.“ е влязло в сила.

По изложените доводи съдът приема, че към момента на постановяване на оспорваната Заповед – 14.07.2008г., не са били налице условията и предпоставките за определяне на застроената и свободната от застрояване площ от процесния имот и респективно за издаване на скица и удостоверение по чл.13, ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ, тъй като производството по възстановяването му вече е било приключило с влязъл в сила административен акт - Решение №О221/12.09.2002г. на ПК „В.“. Нещо повече, с приетия по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №41/08.05.2000г., вписан в книгите по вписвания като акт №177, том XXXIII, дело

№8357/2000г. и от неоспорената допълнителна съдебно - техническа експертиза (СТЕ) безспорно се установява, че реална част от имот пл. №29036 по КВС, с площ от 972 кв.м., повдигната в зелен цвят и обозначена по контур К-Л-М-Н-1-2-3-К от комбинираната скица, неразделна част от заключението на вещото лице от 01.11.2012г., е била обособена в самостоятелен имот с пл. №1046, кад. лист №170 от неodobрения кадастрален план на [населено място], м. „М. предградие”, като с тази част от имота наследниците на Г. Ц. Д. са се разпоредили чрез продажба на [фирма]. Следователно към датата на заявлението за образуване на производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ жалбоподателите нямат правен интерес от издаване на скица и удостоверение по чл.13, ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ.

Извън горното съдът приема за установено с приетите и неоспорени от страните повторна СТЕ и Допълнителното заключение на вещото лице инж. П. от 01.11.2012г., че цялата процесна част от имот пл. №29036 по КВС, с площ от 1385 кв.м. обозначена по букви И-Й-К-Л-М-Н-Х-Ц-Ч-И и с площ от 16 кв.м. заключена по контур Г-Д-Е-Г по скицата, приложение и неразделна част от Решение №25/25.05.2009г. по адм. дело №7586 по описа на АССГ за 2008г., е застроена. Безспорно установено е по делото, че в тези части от имота е изпълнена трайна асфалтова настилка, която представлява строителна дейност по смисъла на §1в, ал.1 ДР ППЗСПЗЗ. Неоснователни са възраженията на жалбоподателите, че по отношение на съществуващата асфалтова настилка липсват данни да е изпълнена въз основа на издадени строителни книжа. Предмет на административното производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ е да се определи застроената, респективно незастроената част от имоти, които попадат в строителните граници на населените места и които се претендират за възстановяване по реда и при условията на ЗСПЗЗ и правилника за неговото приложение. Това е междинно производство, което отразява фактическото застрояване по смисъла на §1в ДР ППЗСПЗЗ във вр. с т.38 на §5 ДР ЗУТ, без да се произнася по законността на строителството, още по-малко по това дали и за какви цели се използват съществуващите сгради и съоръжения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Б. С. Б., Т. С. Г., В. Г. П., Д. Г. Г. и Г. Г. Г. срещу ЗАПОВЕД №РД-09-317/ 14.07.2008г. на кмета на район “Л.”, Столична община.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова